

Иван ВАЛИН.

Яков ВИКТОРОВ.

Плёткі...

Юрий СЕКУНДА.

Алег СЦЯПАНАЎ.

КРАСАВИЦЫ "ЛАДЫ" ОПТОМ И В РОЗНИЦУ

Следует обсудить в парламенте вопрос: вносить ли изменения в

сти скайеки и будем там проводить заседания. Ничего страшного. Будем голосовать путем поднятия рук, а не посредством электронной системы. Никакой трагедии в этом не вижу.

“Акно ў Еўропу” з відам... на Беларусь?

Перачытваю рэдакцыйную пошту. Пішуць чытаць з розніцай і на розных мовах, і пішуць аб розным. Але характэрна тое, што галоўнай тэмай апошніх дзён сталі ўзаемаадносіны паміж Беларуссю і Расіяй.

Пісьмы чытачоў не маюць патрэбы ў каментарыях, тым больш што пазіцыя газеты гэта сукупнасць пунктаў гледжання нашых аўтараў. Я дазваляю сабе толькі каротка пераказаць сюжэт, па якому развіваліся палітычныя падзеі апошніх тыдняў.

У пачатку лютага на парламенцкай асамблеі ў Страсбургу абмяркоўвалі пытанне аб прыёме Расіі ў Савет Еўропы. Але спікер Дзярждумы Расійскай Федэрацыі Іван Рыбкін, які планавалі напачатку лютага ў Страсбург, нечаканна прызначыўся ў Мінск. Да гэтага а інтэрв'ю ў некалькіх дзён у нас ужо пабывалі расійскія эмісары — віцэ-спікер Аляксей Бальшакі, міністр замежных спраў Андрэй Козыраў, старшыня камітэта Дзярждумы Канстанцін Затуліна. І калі першыя двое сапраўды мелі сваё візітаў пачыналі не абнародаваць, дык, паводле тэрміналогіі Канстанціна Затуліна, акрамя прапрацоўкі вялікага дагавора аб эканамічнай інтэграцыі, удалося ажыццявіць “працу на беларускім фронце”.

Логіка, як бачым, выключна расійская: “Добра было б і рыбку з’есці, і ў лужыну не сеці...”

У Страсбургу, як вядома, дыстанцыраваліся і ад Расіі, і ад не ўнутраных праблем, зачыніўшы на час перад ёю дзверы ў Еўропу. Ну і нахай, вырашылі ў Крэмлі: паспрабуем улезці праз ак-

но... Акно ў еўрапейскі дом, як і раней, дэдавацца прасякае праз бліжэйшых суседзяў. І Расія пажадала, каб “акно” было абавязкова з відам... на Беларусь. Ужо адно гэтае пажанне насцярожвае, тым больш што перамовы ў Мінску праходзілі за зачыненымі дзвярыма, а некаторыя расійска-беларускія пагадненні нейкі час захоўваліся ў тайне нават ад дэпутатаў беларускага парламента.

Дапускаю, што Прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка, спікер Вярхоўнага Савета Мечыслаў Грыб і прэм’ер-міністр Міхаіл Чыгір — людзі шчырыя. Але ці дастаткова шчырасці ў эмісараў Крэмля? А што калі карта ў нашых партнёраў па гульні крапленая? Што тады?

Сабраваць з вялікім суседзям, вядома ж, трэба — хто спрачаецца. Але, як кажуць, зараз у наскрозь палітызаваным народзе: “Дружба дружба, а суверэнітэт у кожнага — свой...”

І шчыра. Хто, скажыце, паўгода назад мог падумаць, што “міратворцаў” Крэмля ў Чэчні будзе шытаць белымі ніткамі хірургаў палавых шпіталаў? Мне могуць запытаць: “Гэта жанада круты паварот сюжэта”. Я так не лічу. На расійскай палітычнай сцэне апошніх гадоў павароты сюжэта проста непрадказальныя. Як у Шэкспіра.

...Такім чынам, перад вамі калектывны палітычны агляд, напісаны чытачамі “Народнай газеты”. Аб, калі хочаце, мікрарэферэндум чытачоў па пытанню саюза паміж Беларуссю і Расіяй.

Слова — чытачу.

Іосіф КАЛЮТА,
аглядальнік “Народнай газеты”
па міжнародных пытаннях.

Альтэрнатыўны погляд Што самі пасеем, тое і пажнём...

Існуюць піль прычыны эканамічнага суверэнітэту дзяржавы, якія пакуль што ніхто ў свеце не аспрэчваў: 1) выключнае права грамадзян краіны на валоданне, карыстанне і размяшчэнне нацыянальнага багацця; 2) толькі вышэйшыя органы сваёй краіны кіруюць правамі адноснамі ў дзяржаве; 3) верахавенства законаў краіны; 4) самастойная фінансавая і падатковая сістэма; 5) самастойнае вызначэнне структуры дзяржаўных органаў краіны.

Для чаго я прыгадаў гэтыя піль прычыны? А для таго, каб даць зразумець, што амаль палова з іх патэнцыйна ўжо скасавана падпісаннем у Маскве дагавораў аб мытным саюзе і расійскіх ваенных базах, аб банках і ганглі без абмежаванняў... Няма сакрэта, што калі губляцца эканамічны суверэнітэт, губляцца і палітычны самастойнасць дзяржавы.

Наўжо спадар А.Р.Лукашэнка не разумее, што такія захады згубяць для суверэннай краіны?

Прыводзіць мне ў адчай і вось якая акалічнасць. Трыццаць лютага радзі “Свабода”, расійская НТВ, а чацвёртага і “Народная газета” паведамілі аб магчымым ініцыяванні ў рэспубліцы рэфэрэндуму аб увадзенні другой дзяржаўнай мовы — рускай, а таксама аб змене дзяржаўнай сімволікі. Я мяркую, што менавіта ў гэтых варунках жыцця і кіравання краінай (улічваючы нашу нацыянальную рысу — паважаш суседа больш, чым самога сабе) беларусы як піль даць могуць выказацца і за рускую мову. Тым самым яны падпішучу прысуд самім сабе. Пакуль не пазна, давайце падумаем пра тое, што разам з матчынай мовай знікнуць і самі беларусы, знікне краіна. Бо не назаў, не ў Савецкі Саюз кінуць Беларусь, а ў Расію. А знікне суверэнная краіна — знікне і сама пасада Прэзідэнта... Знікне і сам народ.

Анатоль КАЛАЧОЎ,
кандыдат эканамічных навук,
дацэнт, былы старшыня калгаса
“Ленінец” Капыльскага раёна.

Исповедь Свет в конце туннеля мы увидим не скоро?

Все мы сегодня живем, как в погребке: темно, голодно и страшно. Цены на продукты уже не из области гастрономии, а из области астрономии, а суммы на ценниках такие, что еще лет пять назад могли привидеться только в кошмарном сне...

... А живем мы, как слепые котята потому, что многие важные решения принимаются за спиной народа и даже Верховного Совета. Вот подписали соглашения с Россией, а официальный текст документа не обнародован, есть только комментарии на эту тему в интервью первых лиц государства. Это как раньше — Библюню в глаза не видел, но критиковали Библюню все. Но даже из отрывочных сообщений ясно — Беларусь опять продешевела. Отчего такне уступки России?

Осмисливая такую одностороннюю политику и приходящий к выводу: нет в мире другой такой страны, которая старается все делать себе же в ущерб.

Россия уронила свой престиж в глазах мирового сообщества из-за военных действий в Чечне — вот она и решила поднять его, прибрав к рукам Беларусь. И зачастили к нам с идеей присоединения высокие гости — А.Козырев, И.Рыбкин, а те-

перь ждем и самого Б.Ельцина. Боюсь, что наш Президент не устоит перед такими настоятельными ухищлениями и “пойдет под венец”. Первый “ход” уже сделан: Александр Лукашенко заявил о необходимости референдума о союзе с Россией, о языке, гербе и флаге. Беларусь привыкла гордиться на работе, она не спешит выныти в политику, и многим из них, поверьте, не до герба сейчас. Для простых людей что союз экономический, что политический — суть одна. Возьмем и проголосуем, как предлагает Президент. И спохватятся только тогда, когда “полетят” цинковые гробы из Чечни или другого государства Кавказа... Но будет поздно — мы уже станем “Северо-западным краем”, нацией без своего родного языка, без культуры, без будущего. То-то радости будет в стане Славянского собора “Белая Русь”, у “славянских соколов” и ниже с ними.

Пожоже, что свет в конце туннеля мы увидим не скоро. Так и будем жить в темноте.

Людмила Николаевна ГРИЦЕНКО,
пенсионерка.
г.Минск.

Полемика А это, как говорят в Одессе, две большие разницы...

Написать в “Народную газету” меня подтолкнула статья в газете “Правда”.

Прочитав беседу председателя Комитета по делам СНГ и связям с соотечественниками Госдумы Российской Федерации Константина Затулина “Нельзя мириться с Беловежьем” и засел за письмо в редакцию. Господин, или точнее, тов. Затулина рассуждает так. Цитирую:

“Время, оставшееся до выборов, надо максимально использовать, чтобы добиться прогресса там, где есть для этого реальные шансы. Я имею в виду Белоруссию. Там, насколько я понимаю, сейчас самое время поднять вопрос о референдуме по поводу политического, экономического, оборонного союза с Россией, воспользовавшись майскими выборами в Верховный Совет. Думаю, успехи в деле сближения России и Белоруссии, если разумеется, нам будет чем похвастаться, повернут в нашу сторону и Украину, которая пока, увы, предпочитает держаться от нас на некото-

рой дистанции. А за ней — и другие...”

Надо быть слепцом, чтобы не увидеть в этом заявлении грубый вызов, брошенный по адресу суверенного государства. Размышления в лживой “Правде” тов. Затулина можно квалифицировать как прямое вмешательство в дела суверенной Республики Беларусь со стороны высокопоставленного деятеля России. Вы можете представить такую ситуацию: парламент Турции в ультимативном тоне предлагает Греции провести референдум о присоединении ее, скажем, к Израилю? Я такого представить не могу.

Это первое. И второе. У тов. Затулина ко всему еще и нехватка географической. Страны под названием Белоруссия — нет. Есть суверенная Республика Беларусь! А это, как говорит в Одессе, две большие разницы...

Аркадий СИМАНОВИЧ,
ветеран войны и труда.
г.Орша.

Настрой тыдня Жыццё адно і Бацькаўшчына адна

З трымага і абурэннем стаўлюся да таго факта, што пэўныя колы Расіі і Беларусі рыхтуюць, так бы мовіць, глебу для новага “непарушанага саюза”. Якое, прабаце, жыццё патрэбна аб’яднанню? Мы і так уваходзім у Саюзніцтва Незалежных Дзяржаў. А час вялікіх і бяглых імперыяў апынуўся ў нібыце.

Беларускі народ займае права жыць самастойна. Прайдзе час, і пазбавіўшыся ад расійскага “гіпнозу”, мы зможам дамагчыся добрых поспехаў, як да прыкладу, гэта зрабілі паліякі, чэхі, лівонцы, фінны і іншыя, хто пазбавіўся ад непатрэбнай апекі.

Беларускі народ мае багатую гісторыю, якая пачыналася ішчы ў Польшчы, хрысціе незалежна ад Кіеўскай і Маскоўскай Русі. Дарэчы, С.Будны, С.Полішкі жыві і тварылі ішчы да Ламаносава. Складаць вершы той жа Міхаіла Ламаносаў вучыўся ў Сімяона Полацкага. А першыя кнігі былі надрукаваны не ў Маскве, а на Беларусі.

Прайдаваў ўсё гэта, каб зрабіць выснову, у нас ёсць багата спадчына, ёсць суверэнітэт, які кардынальна адрознівае Канстытуцый. Значыць, у нас ёсць усе правы і на будучыню.

М.ПІРКО.
г.Мінск.

Пытанне Прэзідэнта Як рулім, так і едзем

Не трэба быць палітолагам, каб зразумець, што Беларусь патрэбна Расіі найперш як “бесплатны транзіт” для чыгуначнага і аўтамабільнага транспарту, для газа- і нафтаправодаў у заходнім напрамку, які танная і кваліфікаваная рабочая сіла, а пры крывізньных сітуацыях і як “пашанае мяса” ў гарачых кропках накітавал Чэчні, Абхазіі, Таджыкістана...

Вось чаму мне хочацца нагадаць нашаму Прэзідэнту Аляксандру Лукашэнку, (я дарэчы, галасаваў за яго ў другім раўндзе выбараў), што даўдэка не ўсе беларусы — славянаборцы, камуністамі і інш. Мы любім сваю Беларусь, як Ельцын Расію, як Бразавіцкі Літву, як Акаеў Кіргыстан. Мы хочам на сваёй радзіме быць гаспадарамі, а не пешмакі ў закулісках гульніх аб мэтазгоднасці сумес-

нага пасаджэння беларускага парламента і Дзярждумы Расіі.

Паверце, спадар Прэзідэнт, мне сорамна, калі пра беларусаў выказваюцца, як пра нацыю халуду, атручанай. Чарнобылем і камуністай прапагандай. Калі Вы самі не ведаеце шыкуе беларускую мову, культуру, Бацькаўшчыну, нацыянальную сімволіку, то грэйміце гэта пры сабе. Навошта ліць ваду на антыбеларускі “ільмі”? Будзеце ў грамадстве гарантам кансалідацыі, а не канфрантацыі. У такім выпадку Вас будучы паважаш і ў рэспубліцы, і ў Маскве, і ў свеце, які паважашся А.Бразавіцкі і яго малую, але ганаровую Літву...

З павагай Ваш выбаршчык

г.Бабруйск.
А.ЗЕЛЯНКОВІЧ.

Попытка экспертизы

Изобилие не завезешь, как бусы папуасам. Экономику надо терпеливо строить самим...

Россия, раздираемая внутренними и внешними противоречиями (как тут не вспомнить кинорежиссера и депутата Госдумы Станислава Говорухина и его “Великую криминальную революцию”), оказалась в прямом смысле слова изолированной. Сегодня она стоит перед выбором: быть ли ей государством цивилизованным или же остаться великим сырьевым придатком западных (да и восточных тоже) держав. Похоже, Россия выбрала первое. Но цивилизованный путь требует общения, инвестиций, торговых сношений и т.д. Короче, контактов и непосредственного выхода к развитым государствам. Но именно это, образно говоря, “окно в Европу” у России оказалось весьма и весьма узким.

В упрощенном виде ситуация сложилась следующая. Япония не может против России промедления с решением проблемы четырех спорных островов (вспомните: японцы даже демонстративно отказались от помощи России в ликвидации последствий землетрясения). Китай, пользуясь вакханалией “в землях российских”, за счет России и ее нувори-

шей обустраивает свои необжитые просторы. Даже на Средний Восток (какая уж там цивилизация!) через республику бывшего Союза выход для России весьма проблематичен. И с Кавказом и с государствами Балтии ситуация однозначно не в пользу России. Во взаимоотношениях же с Украиной камнем преткновения стал Крым и Черноморский флот, что существенно затрудняет общение с Западной Европой. Тихоокеанский, Северный и Балтийский флоты проблему транспортных и иных связей и перевозок не решают тоже. Финляндия из-за своих природных северных условий также не может быть для России связующим звеном с развитыми странами. А тут еще бедарый “блин-крах” военачальников в Чечне... И уязвленное самолюбие, желание во что бы то ни стало восстановить падение рейтинга руководства Российской Федерации, вынудили Кремль и Госдуму искать неадекватные пути и способы реабилитации как в своих глазах, так и в глазах россиян. Вот так и была взята “на прицел” тихая, спокойная и терпеливая Беларусь с ее еще не загуб-

ленными до конца тяжелой и легкой промышленностью, автомобильными и железнодорожными магистралями, газо- и нефтепроводами артериями. Выбор руководства Российской Федерации на первый взгляд вроде бы беспристрастен: у власти Александр Лукашенко с его предвыборной программой на теснейший союз с Россией; часть народа выступает за воссоединение с восточным соседом; есть аморфный Верховный Совет, то есть все то, что нужно России.

Пожоже, что стратеги Кремля уже просчитали возможные варианты парламентских выборов в мае и сделали, наверное, неутешительный вывод о том, что если за конодательную ветвь власти возглавит БНФ (а к этому дело и идет), то льготный для России путь в Европу через Беларусь будет заказан и закрыт как минимум на 5 ближайших лет.

Именно поэтому и зачастили на Беларусь первые лица России: спешат до мая успеть заключить выгодные для себя (будем надеяться, что и для нас тоже) договора. Но время упущено: наш народ без-

особой эйфории восприятия подписанные недавно соглашения между Российской Федерацией и Беларусью. При этом я мы (нахонен-то!) сделали для себя основной, а быть может, и главный вывод: мы можем жить самостоятельно, не заглядывая в рот “старшему брату”, мы можем на взаимовыгодных условиях решать как насущные, так и перспективные задачи. И если наше нынешнее руководство хватит ума, твердости и настойчивости, то Беларусь в скором времени станет равноправным партнером (а не “младшей сестрой”) России.

Может показаться, что автор предвзят относительно к проблемам восточного соседа. Никак нет! Просто каждая страна должна жить по своим возможностям и средствам. Почему Россия использует с превеликим успехом Богом данные ей природные ресурсы, а мы не можем в полной мере использовать тоже Богом данное геополитическое положение Беларуси в центре Европы?

В.Н.ШИТКОВЕЦ,
гвардии подполковник,
Н-ская в/ч.

Я так думаю СССР умер, не оставив завещания

Сегодня бытует мнение о том, что лидеры трех республик — Ельцин, Кравчук и Шукшевич, подписавшие в декабре 1991 года Беловежские соглашения, якобы виновны в политическом развале СССР. На мой взгляд, такое мнение не имеет под собой основания. Как учили классики марксизма-ленинизма, к любому действию и событию надо подходить с учетом конкретной исторической обстановки. Стало быть, распад монстра по имени Союз Советских Со-

циалистических Республик — закономерное явление, обусловленное общими тенденциями развития цивилизации. Это нужно понять, чтобы не “плакаться в жилетку” по “великой державе”, а думать о том, как строить жизнь дальше исходя из реалий времени. Чтобы жить по-европейски, нам, белорусам, нужна самая малость — надо перестать работать по-советски.

Николай КОРОЛЬКОВ.
г.Минск.

Замест пасляслоўя фрагмент пісьма Алеся Несцяровіча з г.Маладзечна

“Пішу вам пра тое, што хвалюе. Дзямі ў Мінск прыязджае “рэвізор”, прабаце, прэзідэнт Расіі спадар Ельцын. Б.М. і ў сувязі з гэтым мне хочацца сказаць вось пра што. Выў час, калі нават школьныя падручнікі пераконалі нас, што “Ленін і тэпер жыве ўсё жывы”, і ён па-ранейшаму думае пра Беларусь”.

А што сёння? Сёння па радзі і тэлебачанні толькі і чуеш: пра нас, бела-

русаў, думае Дзярждума Расіі. Атрымліваецца, што мы — людзі другога гатунку і ўсім не здольны думаць сваёй галавой і жыць сваім розумам? Інакш чым можна вытлумачыць такі шчыры клопат аб нас “старэйшай сестры” — Расіі. Можна, адказа на маё пытанне прыяе Барыс Мікалаевіч?”

Пытанне Алеся Несцяровіча не рытарычнае. Задумаемся разам з ім і мы. Таму што ёсць над чым.

Адзіны рухавік, які можа выцягнуць Беларусь з багны, — гэта інтэлект нацыі

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

— Што і кажаць, планы добрыя, але ж на сённяшні дзень не прыняты нават шматпакатны закон аб свабодных эканамічных зонах, не кажуць ўжо пра многае іншае. Дык ці не заставіцца ва-шыя задумы нейкімі маніўрамі пра-жэктамі, ці не спасцігне іх сумны лёс многіх краінаў іншых, “пастахко-ва” пахаваных уладкамі структурамі?

— Мы верым і разлічваем, што ўжо бліжэйшая акцыя — Нацыянальная асамблея прагрэсіўных сіл Беларусі — надасць нашым задумам рэальныя абрысы, прымусяць улады прыслушацца да нашых ідэй. Нават па аэнішых маштабах гэта будзе, без перабольшвання, унікальнае для рэспублікі мерапрыемства. На яго запрошаны больш за паўтары тасіцы ўдзельнікаў з усіх рэгіёнаў нашай краіны, блізкага і далёкага замежжа. І гэта, паверце, не проста статысты, якіх збіраюць для “антуражу”, а неадарнажныя, думачыя асобы — аўтарытэтыя філосафы і палітолагі, сацыялагі і эканамісты, кіраўнікі вытворчасці і спецыялісты па барабаше з карупцыі, прадставінікі чатырхатнай улады і прэфасараў. Абудуцца як пленарная пас-сіджэя, так і спецыялізаваныя дыскусіі прадастаўняюць той ці іншай сфера дзейнасці. Так, за адным сталом упершыню сустра-нуцца кіраўнікі прадпрыемстваў розных форм уласнасці, афіцыйных і неафіцыйных прэфасараў, дэпутаты Вярхоўнага Савета і тыя, хто збіраецца змагацца за месца ў новым парламенце. У рамках асамблеі пройдуць палітычныя дыскусіі такіх вядомых сёння палітыкаў, як Карпенка, Пазыняк, Шуш-кевіч...

Галоўныя ідэі, што прагучаць на форуме, будуць сфармуляваны ў выглядзе даклад-ных, лаканічных дакументаў. Мы пастара-емся, каб гэтыя дакументы былі максімальна ачышчаны ад палітычнай кан’юнктуры, пу-стога фарбавання.

І гэта — толькі пачатак. Разлічваем, што асамблея дасць штуршок для стварэння цэ-

лага шэрагу пастаянна дзеючых творчых калектываў, якіх будучы ўсё больш глыбока і паслядоўна распрацоўваць навуковыя ідэі выхаду нашага грамадства з крызісу, стра-тэгію яго сацыяльна-эканамічнага рэфарма-вання.

На жаль, дагэтуль мы жылі і цяпер жы-вём у грамадстве, дзе галоўныя ідэі спуска-юцца зверху. І таму яны звычайна адлюст-роўваюць інтарэсы, а таксама фарэвер інтэлекту вузкая кола бюракратычнай эліты. Адсюль — і вынікі...

Становіцца карэнным чынам зменіцца тады, калі задаваць тон у грамадскім жыцці пачне разнаволена і разам з тым умела ар-ганізаваны інтэлект усяй нацыі. Спядаемся, што дзейнасць асамблеі прагрэсіўных сіл да-паможа гэтай мзе, якую каротка можна ахарактарызаваць як стварэнне цывільнага грамадства.

Альтэрнатыва ж яму — таталітарызм, жахі якога нам ужо добра вядомыя і пакуль што, на жаль, не перасталі нагараць...

— Назва, якую вы далі асамблеі, да многага абавязвае. Як аддзяліць “пра-грэсіўных” ад “непрагрэсіўных”, “чыс-тых” ад “нечыстых”?

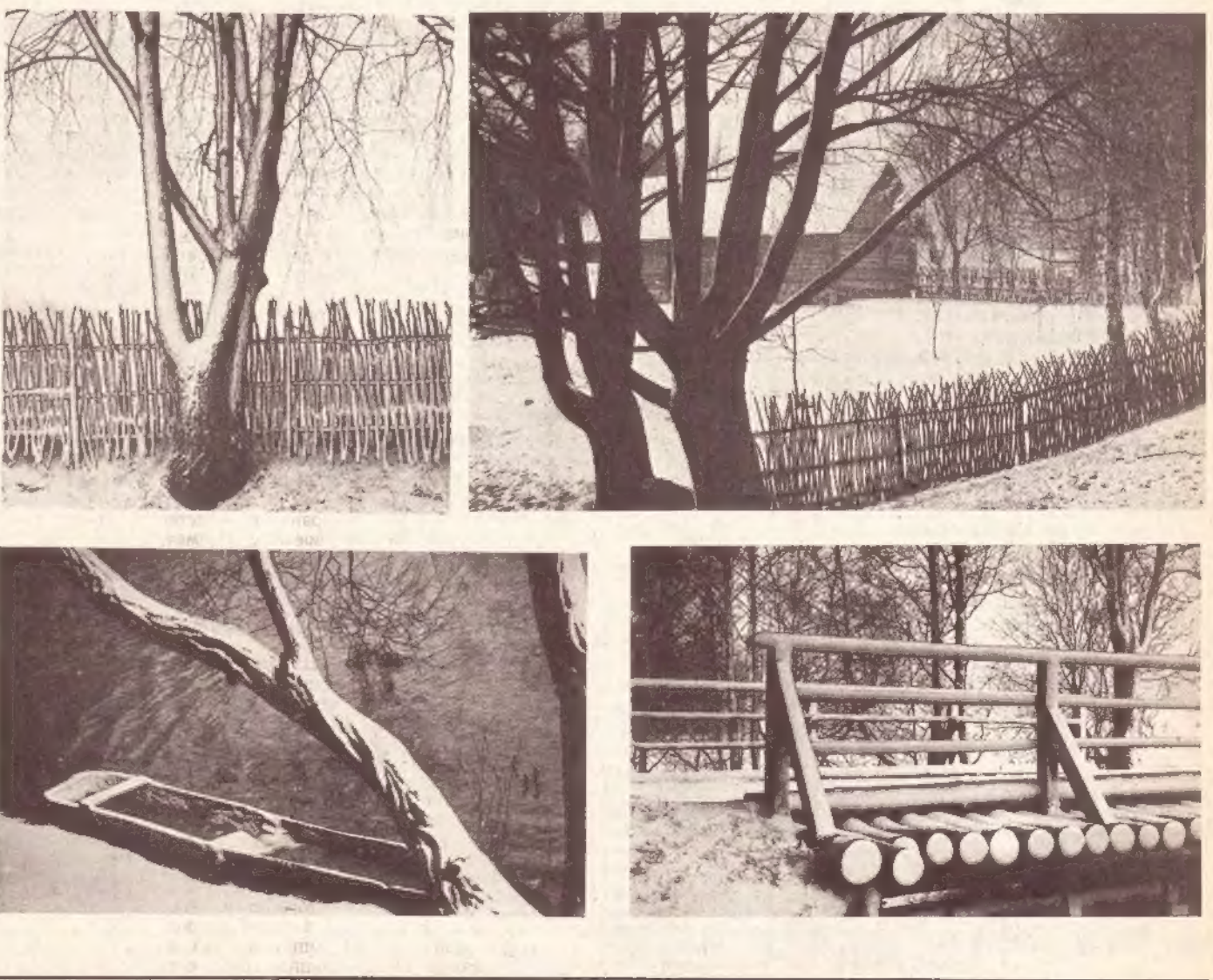
— Мы імкнемся аб’яднаць максімальна шырокі спектр асоб і сіл, але калі казаш пра нейкі апададзел, то ён мусіць вылі-кае менавіта так: альбо ідэя цывільнага гра-мадства, дзе пануюць прыніцы дэмакратыі, здаровага эканамічнага сэнсу, свабоды а-собы, альбо ідэя той ці іншай формы та-талітарызму, дыктату дзяржавы над чалаве-кам, зняволення поглядаў і інтэлекту.

Другі варыянт у любым выпадку не мае шанцаў на доўгую перспектыву. Але мэта асацыяцыі “Гэапалітыка. Інтэграцыя. Пра-грэс” — паскорыць першы варыянт.

Гутарыў
Кастусь АЛЕКСАНДРОВІЧ.

Сяргей КРАПІВІН, фота аўтара

Надоечы быў снегапад, мяккі і ціхі, адзін з апошніх, мабыць, гэтай зімой, і адразу не прыпынуў адліта. Вятры, што прыносяць на сваіх плячах сумёты, не бываюць сцюдзёнымі. Мінская электрычка гайдала ўільготненымі бакамі па прыпынку Вяжыца, і хутка не грукацянне патанула ў тумане. Мне не хацелася ісці да хаты Луцэвічаў па ўторанай дарозе паў бетоннай сплуты з мадэрновымі літарамі. Зорачку напачатку да вёскі, каб прыгадаць, чым пахне ранішні дым сцяглых комінаў. Капае са стрэх. Раптоўна па дахамым жалезе з нарастаючым шумедам “язджае, расталяе зіну, снежавы пласт. З асалода ляплю снежко, моцную і крэмскую, нбы ількік вітануюсць. Яна ляціць, ладзь чутно гудучы, і з трэскам разлітаецца на браме, пакінуўшы роўны конус. А вось і Вяжыца-рэчка: Які баяны бераг! І някая чорная глыбіня і толькі на водмілі ярка зялёная трава. Павольна рухаюцца шышэе абочыка снегу і знікае ў вадзе. І тут раптам пачынаюць разумець сэнс выраза: “Халодны, як рыба”. Вымерзз-пад лёду праддэдушскі човен. Сумна: у ім няма куды плысці — ні сёння, ні заўтра... Бышчам бы ён прыплыў, як счарнелая хата па-над рэчкай. Я праходжу ўзбярэжжэ, бо ведаю, што няма чаго зазіраць у шыбы, калі з хаты пайшлі гаспадары і ніколі ўжо іх не будзе. Мушэй. Але ж падалося на імгненне, што па-за цыміямі шкельцамі — сумна-уважлівы позірк маленькага Янчыка Луцэвіча. Усё тое, што бачу я зараз, ён бачыў амаля такім жа.



ЗАМЕЖЖА

Пульс дня

Законопроект адвергнути

ВАШИНГТОН. Палата прадстаўнікоў кангрэса ЗША адвергла выстаўлены рэспубліканцамі законопроект, які прадугледжвае стварэнне над амерыканскай тэрыторыяй ахоўнага "парасона" ад мігрантскіх нелегальных істэблішментаў. Аўтары дакумента дамагаліся хутэйшай разгортвання такой сістэмы ПРА.

Расійская зброя ідзе ў Індыю

ДЭЛІ. Індыя і Расія ўдзялілі кантракт на пастаўку расійскіх узбраенняў для будучых на індыйскіх верхах баявых карабёў. Як стала вядома з дасведчаных крыніц, адвадзеныя дакументы падпісаны ў ходзе прапашуага ў Дэлі пасаджэння сумеснай індыйска-расійскай рабочай групы на ВМС.

Заклік прагучаў з канферэнцыі

АБУ-ДАВІ. Арганізацыя Ісламскай канферэнцыі (АІК) заклікала да хутэйшай спынення баявых дзеянняў на тэрыторыі Афганістана. У распускоўнай у Джаліе (Саудэўскай Аравія) заяве генеральнага сакратара АІК Хаміда Аліаба падкрэслівана неабходнасць вываду ўсіх узброеных фармаванняў з Кабула і яго навакольнасці.

Праварана ваенная дапамога

ПЕКІН. Група ваенных спецыялістаў ЗША здзейсніла аналёгію палёзку ў Камбоджу. Як паведаваў ужо з Пномпеня, амерыканскія ваеннаслужачыя правялі выкарыстанне пастаўляючай у краіну з ЗША ваеннай дапамогі, азнаёміліся з ходам работ на ліквідацыі мінных палёў.

Святя на вуліцах Паўночнай Карэі

ПХЕНЬЯН. Паўночная Карэя ўрачыста адзначыла дзень нараджэння свайго кіраўніка Кім Чэн Іра, якому споўнілася 53 гады. Гэты дзень абвешчаны велічым нацыянальным святам. Вуліцы Пхеньяна, усё населеныя пунктаў КНДР стракацкі транспарантамі і плакатамі, паўсюдна вывешаны партыйныя і дзяржаўныя сцягі. На клумбах, наладжаны на дастаўку халоднае надвор'я, выкладаны жывыя кветкі.

Есць дагавор!

МАСКА. Дагавор аб супрацоўніцтве па ахове знешніх граніц дзяржаў — у дзельніц СНД будзе падпісаны 26 мая ў Мінску. Ён супрацьдзейнічае кіраўніку дзяржаў Садружнасці, заявіў дырэктар федэральнай пагранічнай службы (ФПС) Расіі генерал-палкоўнік Андрэй Нікалаў. На яго думку, на вясновай сустрэчы дакумент падпішуты дзевяць дзяржаў. У Алма-Аце ён было сем. Галоўная іста дагавору: падарожні генерал, заключаны ў паглыблены супрацоўніцтва і аб'яднанні наміганні дзяржаў Садружнасці ў сферы аховы граніц з краінамі, якія не ўваходзяць у СНД.

Зварот з Прымор'я

УЛАДЗІВАСТОК. З заканадаўчай ініцыятывы на перагляд расійска-кайіскага пагаднення 1991 года аб дэмаркацыі граніцы мае намер звярнуцца ў расійскі парламент Прыморскі краёвы дум. У адвадзеным з дакументам Кітаю адыходзяць больш 1500 гектараў прыморскай зямлі, з чым жыхары краю катэгарычна не згодны. Як паведаваў намеснік старшыні Прыморскай думы Аляксандр Прахараў, канчатковы варыянт законапраекта дэпутаты разгледзяць 21 лютага.

Будуць не падпарадкоўвацца!

УЛАДЗІВАСТОК. Да непадпарадкавання дзяржаўнай уладзе гатовы прыбегнуць паўночныя раёны Прымор'я, калі ўрад не выкане шэраг іх патрабаванняў па сацыяльна-эканамічнай падтрымцы. Аб гэтым гаворыцца ў звароце кіраўнікоў гарадскіх і раённых адміністрацый краю, кіраўнікоў вядучых горадабудавальчых прадпрыемстваў да кіраўнікоў расійскага ўрада Віктара Чарнышова. Аўтары звароту патрабуюць азначэння сродкі на сацыяльныя дапамогі, прадугледжаныя законам для працаўнікоў Крайняй Паўначы, зніжэння тарыфаў на электраэнергію і забяспечэння своєчасовай выплаты заробатнай платы.

Што вінен, аддаць павінен

ДУШАНБЕ. Прэзідэнт Таджыкістана Эмомалі Рахманав выдэліў 5 мільярд даўгараў на выплаты запавяшчэнні за зарплату работнікам нацыянальнай асветы, медыцыны і культуры, а таксама ступенды і пенсіі. На думку кіраўнікоў дзяржаў, недаход навушны грошай прывёў да катастрофічнай запавяшчэнні дзяржаў на выплаты заробатнай платы насельніцтву. Яна складала 620 мільярд рублёў. Расія дапамагла ў мінулым годзе Таджыкістану з навушны грашовымі сродкамі, але ўсё ж праблему вырашыць не ўдалося.

Сахарныя заводы Расіі
остановились

Российские сахарные заводы, полностью переработавшие самый низкий за последние годы урожай сахарной свёклы, остановились из-за отсутствия сырья, что создаёт реальную угрозу возникновения сахарного дефицита в стране.

Единственным разумным выходом из критической ситуации специалисты считают проведение открытого конкурса на поставку сахара-сырца среди российских внешнеторговых организаций и предоставление государственных гарантий для иностранных кредитов на его закупку.

Продаётся... озеро

В Польше полным ходом идет приватизация бывших государственных сельскохозяйственных предприятий. На продажу выставляются сельскохозяйственные угодья, производственные помещения, административные здания. Причем сообщения о распродаже государственного имущества публикуются и за рубежом, в частности в США.

Так, недавно Агентство государственной сельскохозяйственной собственности предложило всем желающим купить не только бывшие "спудельны" (колхозы), но и пять озер: Реце, Лесне, Хвастини, Петровице и Полючно. Площадь водоемов — от 5 до 27 гектаров, а ориентировочная цена — от 80 до 500 миллионов złotych. Покупатель заранее может узнать, какай рыба там водится и сколько её можно получить за год.

Многие озера в Польше зарастают, заливываются и, по сути, гибнут. В их приватизацию государство видит реальный путь оздоровления окружающей среды.

Иван ГЕРАСЮК.

Жырыноўскі
прапанаваў
Думе
ўзброіцца

Ні адзін з федэральных законаў, якія разглядаюцца ў расійскай Думе за апошнія некалькі месяцаў, не выклікаў такога шырокага эмоцый, як абмеркаванне парламентарнымі законапраектаў "Аб зброі".

Большасць дэпутатаў, якія выступілі на тэма дэбаты, казалі сваёе разуменне "не" спробам некаторых палітычных сіл "прывітаць" з дапамогай адкрытага лабаравання ў ітэравах ваенных ведамстваў заканадаўчы дакумент пра парламент. Пагрозу новага вітка мілітарызацыі грамадства ўбачылі нават і тыя "патрыяты", хто сёння ўспрымае разбуральную магчымасць расійскай зброі ў Чачні.

Згодна з праектам новага закона колькасць агнястрэльнай зброі, у тым ліку і аўтаматчнай, што набываецца дзяля таі званай "самаабароны", узрасце за кароткі час у некалькі разоў. Нягледзячы на ўвядзенне "новых ступен" пачне гуляць на неабмежаваных прасторах дзяржаўна-крываабоўна абстаўка ў якой пагаршаецца з кожным днём.

І меў рашчю дэпутат С.Бабурын, які іранічна зазначыў, што з прыняццям падобнага федэральнага закона Расія ў найкарцейшым часе не толькі дагоніць, але і абігне далёка ЗША па колькасці забойстваў з прымяненнем агнястрэльнай зброі.

Больш за ўсё атрамыва "штрафных ачю" ад парламентарнаў лідэр ДДПР У.Жырыноўскі, які рашчю настойваў на ўвядзенні паправак аб дазвадзі сабеі (нават на пастрыжэнні Думе) службоўца апазіцыйнага зброю. Аднак яго папраўкі сабралі ўсёго 39 галасоў — галасоў калег па партыі. Супраць павышэння ўзбройнага дэпутатаў Масквы, а таксама ўсіх адпаведных чыноўнікаў з органаў цэнтра і рэгіёнаў галасавалі ўсе партыйныя фракцыі, апроч ДДПР. "Сокалам Жырыноўскага" дастапоўна агрэсыва накраўваецца законапраект "Аб зброі", які, дарчы, не быў прыняты і адхіляўся на дапарожку.

Леанід ФАДЗЕВ, уласны карэспандэнт "Народнай газеты" ў Маскве.

Эстонцы пачалі жыць лепш?

Унутраныя валавы прадукт у эканоміцы Эстоніі, паводле слоў міністра эканомікі Тойва Юргенсена, за мінулы год павялічыўся на чатыры працэнты. Такім чынам, заняпад, што спадарожнічаў структурным змяненням у 1992—1993 гадах, змяніўся эканамічным уздымам, аб якім сведчыць рост інвестыцый, асабліва замежных. Так, за першыя дзевяць месяцаў 1994 года ў эстонскую эканоміку было ўкладзена 2,5 мільярда крон інвестыцый.

Палавіна эстонскай прадукцыі ідзе на эк-

парт, дзюкочы чаму яна становіцца больш канкурэнтаздольнай і знаходзіць збыт на міжнародным рынку. Зарплата ў Эстоніі расце хутчэй, чым даражэе прадукцыя, а 45-працэнтная інфляцыя з'яўляецца ўнутрыэканамічнай і, на думку міністра, не звязана са стабільнасцю эстонскай кроны. Аб гэтым гаворыць і той факт, што з пачатку грашовай рэформы ніжняя марка застаецца роўнай васьмі эстонскім кронам.

ЭТА — Белінфарм.

Калінінград: чый гэта горад?

У Каўнасе нацыянальна-радыкальная арганізацыя "За адзінства Літвы" правяла канферэнцыю "Праблемы Калінінграда". Старшыня праўлення арганізацыі прафесар А.Смайліс падкрэсліў, што на ўсялякага роду марапрадствах, што праходзяць у Расіі, Польшчы і Германіі, ўмоўлена насаджаецца думка, што Літве няма месца ў Калінінградскім краі. Між тым, з пункту гледжання гістарычнай пераважнасці, у літоўскай дзяржаве права на яго больш, чым у каго б там ні было, заявіў прафесар.

Большасцю дакладчыкаў акцэнтавалася:

Калінінград — былая землі прусаў і літоўцаў —

натуральнае прадаў літоўскай дзяржаве. Стаўліс

падкрэсліў, што ў дакументах Тэзеравіцкага, Пас-

дэмаўскага і Яўдэйскага канферэнцыі зафіксавана:

Усходняя Прусія перадаецца Польшчы і Расіі ў

часовае кіраванне, да канчатковага ўрэгулявання

гэтага пытання на мірнай канферэнцыі. Яе пакуль

што так і не было.

Патэдамскі дагавор страчвае сілу ў жніўні

1995 года. Міжнародны дакумент, які б на за-

конных падставах замапоўвалі прыналежнасць

Калінінграда Расіі, няма. На думку Смайліса, пы-

танне аб статусе гэтага краю неабходна вырашаць

на міжнародным узроўні, у юрыдычным і

палітычным сэнсе ён не ўрэгуляваны. Расія і

Польшча не зацкаўлены ў гэтым перагядзе, а

адным з паражэнняў балтыйскай дыпламатыі

Смайліс лічыць тое, што не ўдалося дабіцца ад

Расіі прызнання факта акупацыі Літвы, Латвіі і

Эстоніі.

Кіраўнік арганізацыі "Яўной Літвы" С.Бул-

квічус выказаў думку: пакуль Расія трымае

Калінінград у сваіх руках, у Літве не будзе са-

спраўнай незалежнасці.

У прынятай рэзалюцыі сярод іншага прапану-

ецца склікаць міжнародную канферэнцыю па пы-

танню дэмілітарызацыі Калінінграда і вызначэнні

яго статусу.

На матэрыялах літоўскага друку

падрукаваны

Сяргей ПОРАЗАЎСКІ.

В метро обслужит автомат

В Петербурге появился первый автомат,

разменивающий бумажные деньги на

жетончики для метро.

Он установлен в вестибюле станции "Проспект

Ветеранов". Срабатывает автомат исключительно от

российских тысячерублевых купюр, выдавая при жето-

на два полтинника на слуху. По заказу метрополи-

тена автомат изготовила петербургская фирма "Клу-

сун", переоборудовав его из аналогичной шведской

установки и приспособив под российские деньги.

В Уфе проезд бесплатный

В Уфе вот уже третий год проезд в

городском транспорте бесплатный.

Нет абонента с проездными документами и

талончиками, отпала необходимость в контроле-

рах и пунктах реализации проездных. Затраты на

содержание транспорта компенсируются из горо-

дского бюджета и частично за счет предприятий.

По словам жителей Уфы, это очень удобно. Кста-

ти, для гостей проезд также бесплатный.

Алексей ВОЙТОВ.

Скандал в семье бывшего

президента Филиппин

Извечная проблема "отцы и дети" на Филиппи-

нах в эти дни проявляется в варианте "матери и

дочка". Стороны разошлись в отношении к вопросу

о семье и браке. Вплоть до скандала. Увлечение

молодой женщиной вдвое старше ее женатым муж-

чиной — история для Запада довольно банальная и

вызывает мало интереса широкой общественности.

На Востоке на семейные узы смотрят через

строгую призму традиций. На Филиппинах, в

единственной в Азии католической стране, с бра-

чными отношениями подходят вдобавок еще и с мо-

ральными требованиями католицизма. Обществен-

ный резонанс они приобретают, если речь

идет о членах первых семейств страны.

Так и произошло, когда 23-летняя киноактриса

Крис Акино по телевидению сообщила всей стране

о том, что ожидает ребенка и собирается выйти за

муж за его отца, 46-летнего Филиппа Сальвадора,

который женат, имеет троих детей и известен так-

же, как роитель еще одного внебрачного ребенка.

Крис — младшая дочь бывшего президента Кора-

со Акино, известной приверженкой католической

морали. Во время пребывания на главе государства

(1986—1992 гг.) она практически свернула проводи-

вшуюся до нее кампанию по планированию семьи.

После телевизионной передачи Корасон Акино

через своего представителя сообщила прессе, что

"знает об отношениях" дочери с Филиппом Саль-

вадором и "осуждает их как несоответствующие

принципу святости брака". Она подтвердила также,

что "не разговаривает" с дочерью уже в течение

месяца. Крис Акино, по ее словам, "покинула ро-

дительский дом". Филиппинская печать активно

осуждает разрывку в семье. Писет, что у нее

будет долгое продолжение. На расторжение

брака Филиппу Сальвадору, пишет "Манила

таймс", понадобится несколько лет, затем ему

предстоит разорваться с неузаконенным вторым

браком". Крис Акино заявила, что "тотчас ждуть

сколько угодно". Родить она должна, по ее словам,

в июле.

Станислав БЫЧКОВ.

У аб'ектыве —

Польша

Фінскія ўлады ў Дэп Нор-

ска Верытас выявілі непадалік

ў кармавой частцы парому

"Камеран", які належыць

карабельнай кампаніі Р. В. Ця-

перт судна аглядаецца ў ра-

монітэру доку Гданьска.

Фота

ПАП/ЦАФ-Белінфарм.

ВЗГЛЯД

Беларусь и миротворческий процесс в СНГ

Владимир ГРИБАНОВ,
депутат Верховного
Совета Республики
Беларусь

После распада СССР и "мирового лагеря социализма" процесс обретения самостоятельности рядом новых государств сопровождается всплесками насилия и военными конфликтами, многие из которых далеки от завершения.

Сегодня очевидно всем: военным путем, путем взаимного уничтожения, конфронтации сторон эти проблемы не решить. Только переговоры, компромиссы могут быть ключом к желанному миру. Но мирные переговоры, как правило, вести труднее, чем стрелять. У каждого конфликта одинаковым является только одно — кровь, разрушения. Могут быть внешне схожими мотивы, послужившие толчком к кровавой драме.

При более внимательном рассмотрении, изучении любого военного конфликта становится ясно, что его скрытые пружины, лежащие, как правило, в истории, традициях, религии, политике, в каждом случае индивидуальны. Другими словами — у каждой войны свое лицо.

Для того, чтобы эффективно участвовать в посредничестве при мирном урегулировании подобных конфликтов, необходимо серьезно изучать эту проблему.

В мире существуют весьма авторитетные как официальные, так и неправительственные организации, занятые этим благородным делом. В СНГ такую трудную роль взяла на себя Межпарламентская ассамблея СНГ. Решением совета МПА созданы уже три миротворческие группы из парламентариев разных стран СНГ: по проблеме Карабаха (хотя, военные действия там прекращены благодаря в том числе и усилиям этой группы), группа по грузино-абхазскому кон-

фликту, в состав которой входит депутат Верховного Совета нашей республики Слемён М.А.

Автор этих строк по решению Совета МПА является членом миротворческой группы по урегулированию конфликта в Приднестровье. В состав этой группы входят также парламентарии Абхазии, Армении, Казахстана, Кыргызстана, Таджикистана, России.

В конце декабря прошлого года наша группа выезжала в Молдову для более детального знакомства с ситуацией. Там нет войны. Но там нет и мира: мосты через Днестр взорваны, правый и левый берега некогда цветущей земли разделены военными с автоматами, несущими службу среди бетонных нагромождений, называемых КПШ.

По пути из Кишинева в Тирасполь мы проехали пять (!) этих нелепых сооружений. Мы встречались как с руководителями обеих сторон, так и с простыми людьми. Никто, я подчеркиваю, никто не сказал, что такое положение его устраивает. Естественно, никто не хочет и воюет. Примечательно, что категоричнее всех на этот счет высказался генерал Лебедь: "Военным путем такие проблемы решаются только безумием". Однако военное противостояние сохраняется вот уже более двух лет...

В Молдове работают миссия ОБСЕ, специальный представитель президента России в ранге посла. Наша инициатива приветствовалась всеми, в том числе и руководителями обеих сторон. Общее мнение: всем вместе, объединенными усилиями искать выход из тупика. Кстати, противостоят стороны и самостоятельно делают шаги навстречу друг другу: проводятся встречи на высшем уровне, вносятся кое-какие документальные наработки...

Можно сказать, что практически (пока в переговорном процессе) основной принципиальный вопрос согласован — Приднестровье есть часть одного госу-

дарства — Молдовы при широкой автономии приднестровского региона. Этот вопрос является очень важным, но раточным. Какое наполнение он будет иметь? Каковы будут пределы и содержание этой автономии? Было решено обратиться к мировому опыту.

С этой целью по инициативе МПА СНГ наша группа с участием высоких должностных лиц обеих сторон в середине января этого года провела специальный семинар-встречу в Финляндии, на Аландских островах.

Пример маленькой провинции, вот уже более 70 лет являющейся территорией Финляндии, но имеющей достаточно широкую автономию самоуправления, уникален: 25 тысяч жителей этой провинции имеют свой парламент, правительство, законодательную систему (в пределах своей компетенции) и даже один язык — шведский (в Финляндии и шведский). Но главное, на мой взгляд, даже не это. Мы все, а в особенности лидеры конфликтующих сторон, испытали чувство неловкости за себя. Ну, почему мы не можем решать такие вопросы без стрельбы и крови? Почему у нас лезут в главный аргумент в споре является "Калашников"? А вот, оказывается, люди могут и без мордобоя договариваться и жить себе в удовольствие.

За три дня пребывания на аландской земле мы получили исчерпывающую информацию обо всех сторонах жизни этой автономии и ее взаимоотношениях с центром в Хельсинки. Очень полезное и нужное общение. Убежден, что польза от такой встречи будет непереносимой.

Мне невероятно повезло, что практически одновременно, тремя днями ранее аландского семинара, я был приглашен Центром международных исследований МГИМО (Москва) на научный симпозиум в Хельсинки. Его организовал Институт мировой политики (СИПА) и Хельсинкский университет. Тема симпозиума,

Коллекция Николая Степанов

Звонок "за бугор"

По-фински Александр Андриевский ни бум-бум. Но свою фамилию в газетах узнает

Алесь СИВЫЙ

Хоккейными болельщиками представлять Александра Андриевского было бы делом неблагодарным. "Динамо" (Минск). "Динамо" (Москва). Национальная хоккейная лига — "Чикаго". Теперь вот — Финляндия. Послушной список команд, в которых поиграл белорусский бомбардир, как говорят, богат и глаз радуется.

Вернувшись во время "эпидемии забастовки" в Минск, Андриевский немедленно надел майку "Тивали" с номером 82. В Хельсинки, на Кубке Европы, он был в минской команде одним из лучших.

— Ну, скажи, уже есть предложения от других клубов? — спрашивал я у Александра в самолете, по пути из Хельсинки в Минск.

— Есть, но об этом пока рано говорить, — скупой ответил он тогда.

А уже после Нового года пришла новость: Александр Андриевский играет в финском клубе ХПК. Набираю домашний телефон Саши в Финляндию, чтобы побеседовать коротко и обо всем...

— Добрый вечер, Александр. Из "Народной газеты" тебя беспокою.

— Рад слышать.

— Как обустраиваешься?

— Нормально. Клуб выделил квартиру, машину — никаких проблем.

— Далеко от Хельсинки живешь?

— Километров сто. Городок называется Хяменлинна. Маленький, очень — всего 40 тысяч населения.

— Расскажи немного о своем клубе?

— В Финляндии, во время Кубка Европы, ко мне под-

ошел агент ХПК, записал мой домашний телефон в Минск. Затем позвонил, предложил контракт. С Америкой в то время еще ничего не было известно, и я дал добро. Когда приехал, ХПК занимал в турнирной таблице последнее, 11-е место. Сейчас идет на 9-м. В финансовом плане слабоватый клуб — полупрофессиональная команда.

— Есть шанс у ХПК попасть в восьмерку лучших и продолжить борьбу в серии плей-офф?

— Процент двадцать. Осталось 8 игр, причем все соперники из сильнейших.

— Из известных хоккеистов кто-нибудь играет в команде?

— Да нет, откуда? Разве что Вольдин из московского "Спартака" — он там уже два года.

— Как о тебе местная пресса отзывается?

— Что-то пишут, встречают свою фамилию в газетах, но ведь я по-фински ни бум-бум.

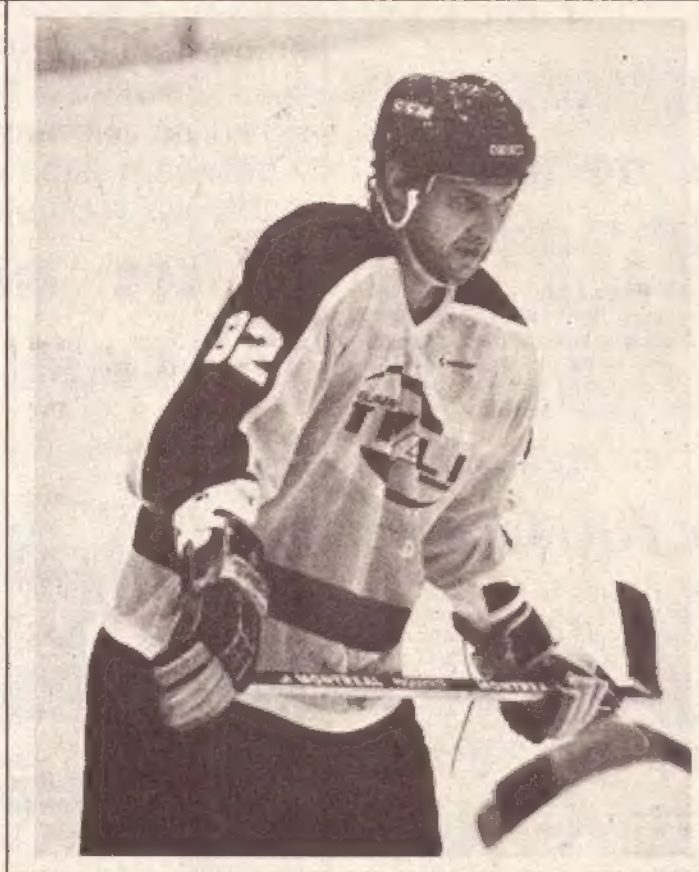
— И финский не учишь?

— Зачем? У меня контракт до 18 марта этого года.

— Это значит, что ты сможешь играть в марте за сборную Беларуси в группе С-1?

— Без всяких сомнений.

— Слышал, ты стал там результативным?



— 5 шайб забросил и сделал 3 результативные передачи. Например, отличился, когда наша команда обыграла именитый ТПС из Турку, прошлого года обладателя Кубка Европы.

— Его ведь тренирует твой бывший наставник Владимир Юрзинов. Не пообщался с ним после игры?

— Да нет. Они быстро ретировались.

— А как последние игры?

— Последний раз играли с командой "Луко", которая сейчас идет второй. Мы проиграли 1:3 и буквально в последний момент "вытащили" игру, срывая счет — 3:3.

— На хоккей народ ходит?

— Тысячи три-четыре приходят.

— Кто-нибудь из игроков НХЛ в Финляндии остался?

— Все уехали.

— А о Кубке Европы в Финляндии еще вспоминают?

— Куда там! "Йокерит" — чемпион. И точка.

— О "Тивали" новости поступают?

— Знаю, что все, что можно было проиграть, они уже проиграли.

— Жена и дети тоже в Финляндии?

— Да, все здесь. Жена обеды готовит, дети играют. Здесь английских школ нет, вот и приходится им дома сидеть.

— В свободное время...

— Гуляем семьей, смотрим телевизор. Иногда звоню в Америку Вовке Цыплакову.

— Может, чего землякам передать?

— Да уж сам приеду скоро. Тогда ждем-с!

Геннадия СЕМЕНОВА.

Табе, Перемога!

Сяжкае вяртанне праўды

Амаль пятнаццаць гадоў па розных суб'ектыўных матывах не прызнавалася мінскае антыфашыскае падполле 1941—1942 гг. Не адны год працаваў калектыў Нацыянальнага архіва Рэспублікі Беларусь, каб да 50-годдзя Перамогі падрыхтаваць унікальную працу, прысвечаную памяці людзей гераічнага і трагічнага лёсу.

Зборнік змяшчае ў першую частку найбольш поўны спіс удзельнікаў падполля (каля 6 тысяч чалавек). Большасць пражываў (90 працэнтаў) прывозіліца ўпершыню. Акцыя гэтага, у рэальнасці, уключаны і звесткі аб канспіратывных квартарах (каля 250), падпольных груп і арганізацый (каля 90), хроніка дзейнасці падполля з чэрвеня 1941 па ліпень 1944 года.

У спісе падпольшчыкаў акрамя прозвішчаў адзначаны год нараджэння, час знаходжання ў падполлі, звесткі аб далейшым лёсе.

Адкрыты зборнік кароткіх нарыс аб гісторыі мінскага падполля, у якім будуць змяшчаны арыгінальныя, малавядомыя і зусім невядомыя дакументы, па якіх чытач зможа прасачыць гісторыю зараджэння і развіцця ў Мінску патрыятычнай дзейнасці ў той жахоча. Важнае месца ў ім займуду матэрыялы аб незалежна аб'яўленых, пакрыўджаных, распрасцяраваных.

Зборнік з'явіцца першым такога роду выданнем, падрыхтаваным на базе дакументаў больш чым пятнаццаці архіўных устаноў, у тым ліку замежных (нямецкіх). Усё гэта робіць яго значнай з'явай у аднаўленні вайнавай гісторыі Беларусі 1941—1944 гг. Ён будзе ілюстраваць фатаграфіямі і дакументамі.

Зарукі перададзены ў выдавецтва "Беларусь", і там вядзецца напружаная праца па забеспячэнню яго выхаду да 9 мая.

Але не можам не сказаць аб тым, што здзяйсненне планаў у адпаведнай меры залежыць ад дадатковай фінансавай дапамогі выдавецтву "Беларусь", друкарні.

Будзем удзячны Рэспубліканскаму ўрадаваму камітэту па падрыхтоўцы да святкавання 50-годдзя Перамогі, Мінскаму гарадзкому, арганізацыйнаму, прапрадкамства, устаноў, асобным грамадзянам, усім, хто знойдзе магчымасць падтрымаць выданне зборніка.

Яўген БАРАНОЎСкі, генеральны дырэктар Нацыянальнага архіва Рэспублікі Беларусь, ТАНТАНОВІЧ, Г. КНАЦЬКО, загадчыкі аддзелаў Нацыянальнага архіва Рэспублікі Беларусь.

"Экспресс"-красота — и доступно, и модно!

Иногда я очень поздно ложусь спать и поэтому не высыпалась. Натру мои волосы выглядят так, как будто я их неделю не расчесывала. А у меня так мало времени, ведь к 8.00 мне нужно в школу. Не успеваю позавтракать, не говоря уже о том, чтобы потратить полчаса на причёску, не наручиваясь на плойку. В результате я опаздываю или прихожу в школу в неапрятном виде. Но я нашла выход — приобрела термобигуди. Теперь мои проблемы решились сами собой.

Я прошлась, ставлю термобигуди нагретыми, и тем временем умываюсь и завтракаю. Затем накручиваюсь. И пока мои волосы обретают нужную форму, я одеваюсь и накладываю легкий макияж. Через 15 минут я в полном порядке. Мои волосы просто изумительны! Они пышные, вьются и укладываются в любую причёску. На занятия я прихожу вовремя.

А главное — мои волосы выглядят ухоженными весь день, и мне не надо проводить перед зеркалом лишние часы, если я хлуд на свидание или в гости.

Теперь всем своим подругам я советую пользоваться только термобигудями.

Заказать термобигуди (20 шт. — 59.500 руб.) можно по адресу: 220020, Могилев, 4-й пер. Мечникова, 19. МП "Арго".

Почтовые расходы составят 25% от стоимости. Цена может измениться с ростом курса доллара.



Фонд-"общак"?

В Пружанах при любопытных обстоятельствах задержан некто З., 1969 года рождения, представившийся директором частного фонда поддержки осужденных.

Вместе с двумя "компаньонами" З. привез в отпущенный на каком-то критичном парке с настольным предложением продать личный "вольво" для помощи сыну. Отец решил посоветоваться по этому вопросу с милицией, которая при очередном визите добродетельных и задержала. В отношении З. возбуждено уголовное дело по незаконному ношению оружия, но для нас это был как раз тот случай, когда более собственное человека интересует занимаемая им должность. На самом деле в Гродно

легально существует столь странный фонд или парин просто больше фантазеры?

Оказалось, действительно существует. Зарегистрировал его Ленинский райисполком Гродно. Возглавляемый дважды судимым З. фонд занимается перепредделением помощи по тюрьмам и лагерям, черная средства из частных пожертвований и даже не заложив в устав производственную деятельность. Не без труда найденный в гродненском УВД осведомленный сотрудник охарактеризовал благотворительный фонд как легализованный воровской "общак", особо попросил не путать его с также гродненским Центром ресоциализации ранее осужденных.

Василий САРЫЧЕВ.

Кондуктор — "новинка" из прошлого

Финансовый кризис заставил коллектив Новогрудского автобусного парка вспомнить о кондукторах.

Недавно они, как в старые времена, снова появились на городских маршрутах. Выручка от пассажирских перевозок сразу же увеличилась более чем в два раза.

Нина МАКСИМЧИК.

"Околотовный" — это серьезно!

Возродить дореволюционный (и, надо сказать, действенный!) институт околотовных надзирателей решил Министерство внутренних дел. По примеру полицейского зарубежья и уже забытого царского режима наша милиция должна наконец вплотную приблизиться к нашему жилью. Ее участники будут создавать в каждом микрорайоне с населением до 30 тысяч человек, причем в штат этого локального подразделения войдут, кроме офицеров-инспекторов, сотрудники других служб УВД, за каждым из которых закрепят несколько жилых домов, предприятий и организаций.

Новое — хорошо забытое старое. Пожилые сотрудники в Витебске уже собираются посетить околотов, отлично помнят полевые ночные рейды пеших милиционеров и их начальники — майора Капелюшника на рыском коне — грозу веш, еще редких тогда воров и хулиганов.

Сергей БУТКЕВИЧ.

Надвор'е

Сейчас удень па рэспубліцы чакаецца воблачнае, з праясненнем надвор'е, часам дажджы. Тэмпература паветра ў Віцебску — 2—4, Гродне, Магілёве — 3—5, Мінску — 4—6, Брэсце і Гомелі — 5—7 градусаў цяпла. У наступныя дзве сутак: 18-га на большай частцы тэрыторыі, 19-га ў заходніх раёнах — удень дажджы, месцамі — галалёдацы. Тэмпература ўначы 18-га — каля 0, 19-га — 0—5 градусаў морозу, удень 6 градусаў цяпла.

Астранамічны календар — 17.02

Узыход і заход сонца: Мінск — 7.26, 17.22; Віцебск — 7.19, 17.09; Магілёў — 7.15, 17.11; Гомель — 7.09, 17.12; Гродна — 7.40, 17.38; Брэст — 7.37, 17.42.

Даўжыня дня ў Мінску 9 гадзін 56 мінут.

Поўня — 15 лютага.

Праграма тэлеперадач

Пятніца, 17 лютага
Беларускае тэлебачанне
13.00 "Сведка". Маст.фільм. 1-я і 2-я серыі.
15.35 Банка коміксаў.
17.15 "Піць і піць" на паветра-нашым шарах. Мультифільм.
19.00 Навіны (з сурдаперакладам).
18.10 "Дзіўны манеж", "Залатыя словы". Мультифільм.
18.35 "Пакуль спацьвае зямля...". Распаўсюджаныя беларускія вучоныя па атрапным раслі.
19.00 Міжнародныя навіны (Бі-бі-сі).
19.20 Дыялогі аб спорце.
19.40 Галасі мінуўшчыны. Старадаўня музыка па Беларусі.
20.10 Дзіўныя ўк-энд.
20.20 Ляўстэра Сі-эн-эн.
20.35 Калыханка.
21.00 Навіны.
21.40 Студыя "Палітыка".
21.55 Шоу-прагноз.
22.00 Кліп-каштр. Група "Бра-ва".
22.10 Эканаміст.
22.20 Ані Жырардо ў фільме "Сэрца намыраюць".
01.15 Пад купалам Сусвету.
Канал "Астанкіна"
5.30 Раніца.
7.50, 8.50.
9.50, 14.50, 17.50, 22.50 Навіны.
8.25 "Дыкая Роза".
9.00 Даламжыя сабе сам.
9.30 Каштрэ аясамля рускіх нацыянальных інструментаў іх Н.П.Будыніна.
10.00 Улада і рэфарм.
10.20 Наш прагноз.
14.30 Хроніка дэлавога жыцця.
14.40 Шоу і бізнес.
15.00 Фільм — дзецім "Угры-зайцеся ў сядзе".
16.05 Рок-рок.
16.50 Свет сёння.
17.00 Чалавек і закон.
17.30 У гэты дні 50 гадоў таму.
18.00 Бамонд.
18.20 "Дыкая Роза".
18.50 Поле шуду.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.00 Час.
20.40 Чалавек тэдня.
21.00 Тэлесерыял "Кляк" (Фран-цыя).
22.10 "Погляд" з А.Любавым.

агентства "Градуова"

Курсы обмена наличных валют в коммерческих банках на 16 февраля

тел./факс (0172) 325-105 1995 г.

НАИМЕНОВАНИЕ БАНКА	Доллар США		Немецкая марка		Российский рубль		Телефон для справки
	Покупка	Продажа	Покупка	Продажа	Покупка	Продажа	
1. КОМПЛЕКС-БАНК (в. Россия, рубль)	11300*	11380	7380*	7570	2.62	2.70	067
2. БЕЛГОСБАНК	11300*	11650	7425*	7655	2.40	2.75	267-02
3. БЕЛТАРБАНК	11600	12120*	7800*		2.76*	3.09*	239-250
4. БЕЛГОСБАНК (г. о. о. о. о. о. о. о. о. o							

* — Возможна операция за наличный и безналичный расчет

** — Операция проводится только по безналичному расчету

НАРОДНАЯ ГАЗЕТА

Адрес редакции: 220013, Минск, вул. Б. Хмельницкого, 10а.

Индекс 63868

Заснавальнік — Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь.

Адрес: Мінск, вул. К. Маркса, 38.

Выходзіць штодзённа, акрамя нядзелі і выхадніх. 250 разоў у год.

Падпіска ўдруку ў 19.10. Зах. № 116

Газета адрукавана ў друкарні выданняў "Беларускі Дом друку".

Адрес: Мінск, праспект Ф. Скарыны, 79.

Спосаб друку — афсетны. Формат А-2

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

ЧАСТНЫЕ ОБЪЯВЛЕНИЯ

Оплата объявлений — на р/с 609101 в Белбизнесбанке г. Минска, код 739.

ПРОДАЖА

Помидорное дерево "Кумин-тэ" (семена 80 шт.) в пакете.

Лилана, урожай в открытом грунте — свыше 10 кг. Пакет — 7.000 руб.

230009, Гродно, а/я 229.

А/м "Рено-25" (1986 г.в.)

3200 км, "Рено-25" (1985 г.в.)

31, 3900 км

Тел.: в Гродно (0152) 44-10-66.

Коттедж в пос. Залесье Сморгонск. р-на. Не закончена внутри отделка комнат.

Тел.: (0159) 2-14-06 (с 18.00 до 19.00).

Мех норки (7—8 ЛП).

Тел.: (01634) 59-274.

Дом (60 кв.м.) деревня, об-лизована кирпичом, 3 комнаты, кухня, ванная, водопровод, 10 соток, сад.

Тел.: в Молодечко 2-22-16.

Сруб новые 6х7,5 м и 4х6,6 м.

Тел.: в Тальке (213) 7-11-57.

4-ком. квартиру в центре (90—100 кв.м.), тел., возм.-наличная форма оплаты (недорого).

Тел.: 64-15-83 и 66-71-68 (с 9.00 до 18.00).

Дом в Воложинской Мінскай обл.

Тел.: (в Мінску) 59-68-88 (в Молодечко) 78-6-52.

Дом в деревне в 70 км от Молодечко.

Тел.: в Гродно 31-53-05.

Дом в деревне.

Тел.: (0172) 353-678.

Дача в поселке Сосновом Спасского р-на (8 соток, рядом лес, река).

Тел.: (0172) 33-32-82.